ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ 02
ចុះថ្ងៃទី10ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ1994
សាលដីកា
លេខ 01
ចុះថ្ងៃទី20ខែមករា ឆ្នាំ1995

តាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី 20ខែមករា ឆ្នាំ1995 ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

1- ឯកឧត្តម ចាន់ សុក ប្រធាន
2- លោក រឹម ស៊ុន ចៅក្រម
3- លោក ឈឹម ម៉េង ចៅក្រម
4- លោក ប្រាក់ គឹមសាន ចៅក្រម
5- លោក ឃាង ស៊ុវ៉ឺន ចៅក្រម
ក្រឡាបញ្ជី លោក សួរ-ប៊ុនសង
តំណាងមហាអយ្យការ លោក ជួន-ស៊ុនឡាង ព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះ រឿងបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ 14 ចុះថ្ងៃទី21ខែតុលា ឆ្នាំ1994 និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ 49 ចុះថ្ងៃទី14ខែតុលា ឆ្នាំ1994 របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ 02 ចុះថ្ងៃទី 10ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ1994 របស់តុលាការកំពូល ។

ឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខ របស់ព្រះរាជអាជ្ញា នៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ 36 ចុះថ្ងៃទី 22ខែតុលា ឆ្នាំ1994 ។

ចុងចោទមិនបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ ស៊ិក-ម៉ុល ហៅប្រុស អាយុ 52ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិកោះសូទិន ឃុំកោះសូទិន ស្រុកកោះសូទិន ខេត្តកំពង់ចាម មុខរបរធ្វើទាហាន ទីលំនៅស័ក្តិ ខណ្ឌដូនពេញ មានទីលំនៅបណ្តោះអាសន្ន ផ្ទះលេខ237 ផ្លូវកម្ពុជាក្រោម សង្កាត់មិត្តភាព ខណ្ឌ៧មករា ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ ស៊ិក-ចា (ស្លាប់) ម្តាយឈ្មោះ ហ៊ុយ-ខេន (ស្លាប់) ប្រពន្ធឈ្មោះ ម៉ន គុយ មានកូន 04 នាក់ ដែលមានលោក ឆាំ-ទេពធូប ជាអ្នកការពារ ។

តាមបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ36 ចុះថ្ងៃទី22ខែ10 ឆ្នាំ1994 របស់ព្រះរាជអាជ្ញា នៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបណ្តឹងតវ៉ាលើចំណុច:

- ការកាត់ដីកាឲ្យជនជាប់ចោទ នៅក្រៅឃុំ ដោយគ្មានពន្ធ ។

រឿងហេតុមានដូចតទៅ:

ស៊ិក-ម៉ុល ហៅប្រុស អាយុ 52 ឆ្នាំ និងបក្សពួកខ្លួន បានរំលោភជ្រើសរើស

ទាហ៊ាន អង្គភាពកងការពារ លេខ 08 និងតាំងខ្លួនជាមេបញ្ជាការ បំពាក់ឋានន្តរស័ក្តិខ្លួនឯងដោយគ្មានការទទួលស្គាល់ពីថ្នាក់ដឹកនាំ តាមលក្ខណៈច្បាប់ ដែលប្រព្រឹត្តនៅភ្នំពេញ រវាងកណ្ដាល-ខែកក្កដា និងខែក្រោយ ឆ្នាំ 1994 ។

- ជំរិតយកថវិកា និងគ្រឿងអលង្ការក្នុងផ្ទះ លោក ស្លេះ និងប្រពន្ធ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ក្រុម-សមាជិក បង្កើតចលនា អន្តរកាលក្នុងខ្លួន ។

- ប្រដាប់ និងបញ្ជា របស់អង្គភាពយោធា ក្រោយពេលដែលមានសេចក្ដីសំរេចពីក្រ-សួង មិនទទួលស្គាល់កងវរសេនាតូចលេខ 05 លោក ស៊ិត-ស៊ុល នៅតែបន្តសកម្មភាពបំ-រើវិធេយ ។

ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការយោធា បានចេញដីកាសន្និដ្ឋានឲ្យបើកសវនាការលេខ 91/94 ចុះថ្ងៃទី 28-9.94 ដោយស្នើឲ្យចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ធ្វើការស៊ើបអង្កេត លើជននិងពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីដែលទទួលកំហុស ប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ និងនីតិវិធីប្រឆាំង ការពារជាតិ ព្រមទាំងចេញដីកា ឃុំខ្លួន ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ។

- ក្រោយពីបានចាប់ខ្លួន ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាសំរេចឲ្យដោះលែងនៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្ន លេខ 94/94 ដ.ក ចុះថ្ងៃទី 04-10-94 "សំរេចឲ្យដោះលែង ឈ្មោះ ស៊ិត-ស៊ុល នៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្ន" ដោយសារហេតុថា ជនជាប់ចោទមានលិខិតធានា ពីរដ្ឋមន្ត្រីការពារជាតិ លិខិតធានាប្រាក់កក់ លិខិតធានារបស់ឧត្ដមសេនីយ៍ ស៊ុល-ស៊ុខ ប្រធានដំណើរការ អធិការកិច្ច និងការសន្យាថានឹងមករាល់ពេលកោះហៅ ។

ដោយឃើញដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សំរេចដូច្នេះ ព្រះរាជអាជ្ញា បានប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយចាត់ទុកថា « មិនគោរពនីតិវិធី » ដោយ មិនបានធ្វើបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ឲ្យត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ ។ ដោយឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក៏បញ្ជូនសំណុំរឿង លេខ 641 ចុះថ្ងៃទី 04-9-94 មកសាលាឧទ្ធរណ៍ តាមលិខិតលេខ 108/94 ចុះថ្ងៃទី 13-10-94 របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ។

- បានឃើញ តំណាងមហាអយ្យការ អមសាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋានថា:

1. ទទួលយកបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមតុលាការយោធា លើដីកាសំរេចឲ្យដោះលែង មនុស្សក្រៅពេល នៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្ន របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ពោលដោយតំកល់ទុកជាបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ បានត្រឹមត្រូវ ។

2- តំកល់ដីកាសំរេចឲ្យដោះលែង នៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្ន លេខ 94/94 ដ.ក ចុះថ្ងៃទី 04-10-94 របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ទុកជាធរមានតទៅ ។

- បានឃើញ សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌ លេខ 14 ចុះថ្ងៃទី 21 ខែតុលា ឆ្នាំ 1994 និងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ លេខ 99 ចុះថ្ងៃទី 14 ខែតុលា ឆ្នាំ 1994 របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេច:

1- មោឃករណ៍ ដីកាចុះថ្ងៃទី 04. 10.94 របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមតុលាការខេត្ត [illegible] ទុកជាអសារបង់ ដោយខុសពីទំរង់ច្បាប់ និងនីតិច្បាប់ ។

2- តំកល់ដីកាសំរេចបញ្ជូនរឿងជនក្តី នៅក្រៅឃុំ ឈ្មោះ [illegible] លេខ 94/94 ចុះថ្ងៃទី 04-10-94 របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៃតុលាការខេត្ត ទុកជាបានការ [illegible]

តាមមាត្រា 120, 176, 177 នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

បង្គាប់ឲ្យដោះលែងជនជាប់ចោទឲ្យនៅក្រៅឃុំ ឈ្មោះ [illegible] [illegible] ដីកានេះភ្លាម ។

3- សាលដីកានេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខអ្នកការពារ ជនជាប់ចោទ ប្រតិភូការអយ្យការ ទោះបីអវត្តមានជនជាប់ចោទក៏ដោយ ។

សាលាឧទ្ធរណ៍ សំរេចដូច្នេះ ដោយហេតុថា :

+ ដីកាចុះថ្ងៃទី 04-10-94 របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមតុលាការខេត្ត [illegible] ក្នុងនាម [illegible] ដោយហេតុថា មិនបានធ្វើឧទ្ធរណ៍ តាមមាត្រា 120, 176, 177 នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ គួរទុកជាអសារបង់ ដោយខុសពីទំរង់ និងនីតិច្បាប់ ។

+ ដីកាសំរេចបញ្ជូនរឿងជនក្តី នៅក្រៅឃុំ ឈ្មោះ [illegible] លេខ 94/94 ចុះថ្ងៃទី 04.10.94 របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៃតុលាការខេត្ត ក្នុងនាម [illegible] គួរតំកល់ទុកជាបានការ ។

- បានឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខ លេខ 36 ចុះថ្ងៃទី 22.10.1994 របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមសាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់កំណត់ ។

- បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ចុះថ្ងៃទី 23.11.94 របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ។

- បានឃើញ សារណាឆ្លើយតប ចុះថ្ងៃទី 13.12.94 របស់លោក [illegible] ជាអ្នកការពារ និងដោះសារ [illegible] ឈ្មោះ [illegible] ដែលជាគូបដិបក្ខ ក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខ ។

- បានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រម ។

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ផ្ទាល់មាត់ របស់តំណាងអយ្យការ អមតុលាការកំពូលថា :

• បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ 02 ចុះថ្ងៃទី 10.11.94 របស់តុលាការកំពូល

• ក្រោយពី [illegible] សាលដីកាលេខ 14 ចុះថ្ងៃទី 21.10.94 របស់សាលាឧទ្ធរណ៍

• ក្រោយពី បានពិនិត្យបណ្តឹងសាទុក្ខ របស់ព្រះរាជអាជ្ញា ពីសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានតំណាងអយ្យការ អមតុលាការកំពូល យល់ឃើញថា :

បញ្ជូន"

• សេចក្ដីសំរេចចំណុចទី២ មានលក្ខណៈជាសេចក្ដីសំរេចច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ ។

• យល់ឃើញថា ដីរបស់ស្ត្រីឈ្មោះ ហ៊ិត-ម៉ូល នៅក្រុមឃុំបាល្ហាក់ តេសន្ទ បានទទួលហាក់ដូចជាបានឃាត់ការ ស្របតាមច្បាប់ តាមការកំណត់ក្នុងនិងកំរិត

1- សាលដីកា សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ 14 ចុះថ្ងៃទី 21-10-94

2- សាលដីកា : ដីកាបញ្ជូនរឿងក្តីទៅតុលាការ លេខ 44/44 ដ-ក ចុះថ្ងៃទី 04-10-94 ដែលសមត្ថកិច្ចផ្តល់ដីឲ្យ ហ៊ិត-ម៉ូល នៅក្រុមឃុំបាល្ហាក់ តេសន្ទ ការ ។

- បានភ្ជាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញារងនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ថា :

• សំណើបង្គាប់ការលេខ 36 ចុះថ្ងៃទី 22-10-94 ពីសំណុំរឿងចុងក្រោយសាលាឧទ្ធរណ៍ លេខ 99 ចុះថ្ងៃទី 14-10-94 ។

• ដោយយោងទៅបញ្ញត្តិមាត្រា 217 និង 218 ដែលមានចែងអំពីការបង្គាប់ការ សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ និងផ្តល់សមត្ថកិច្ចដល់តុលាការកំពូល ដើម្បីវិនិច្ឆ័យសេចក្តីឡើងវិញក្នុងករណីមានបង្គាប់ការ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ 14 ចុះថ្ងៃ 21-10-94 សំរេចលើចំណុច :

«ទី២ -- កម្លាំងដីកាសំរេចផ្ទេរដីស នៅក្រុមឃុំបាល្ហាក់ តេសន្ទ លេខ 94-94-8-ក ចុះថ្ងៃ 14-10-94 បញ្ជូនទៅក្រុមសីលធម៌តុលាការដោយ ទុកជាបានការពារកំណត់» ។

ជាសេចក្តីសំរេចពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលស្គាល់ដីស ហ៊ិត-ម៉ូល នៅក្រុមឃុំ ដែលជានីតិវិធីស៊ីវិលដែលមិនសាលីចំណុចច្បាប់ ដែលក្នុងមាត្រា 209 នៃច្បាប់ពិភាក្សាប្រកាសថ្ងៃ 28-01-93 នេះក្តាតតុលាការកំពូល ក្រោមសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

ដោយយល់ឃើញថា ករណីសំរេចទទួលស្គាល់ដីមិនមែនទៅក្រុមឃុំបាល្ហាក់ តេសន្ទ ត្រូវតែតុលាការពិចារណាតាមដីកា គោលដៅនីតិវិធីបញ្ញត្តិមាត្រា 79 នៃច្បាប់នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ថ្ងៃ 28-01-93 និងតាមសារាចរលេខ 1 មាត្រា 14 ច្បាប់នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលគ្រប់ឃុំ ភូមិ ថ្ងៃ 10-កញ្ញា-1992 ។

បញ្ញត្តិនេះសន្និដ្ឋានថាការទិញលក់ការរក្សាទុក ឬ ប្រើប្រាស់ អាជ្ញាធរ សុវត្ថិភាព ស្ថិត ដែលមាននីតិដូចជា ផ្ទេរដីឲ្យដីស ស្រុកក្រុង និង កម្មសិទ្ធិដីស ស្រើមពិចារណា ឬ តម្លៃលាក់ស្ទើរ បញ្ចូលស្រុក ការសំរេចដោយរកឃើញថា ជម្លោះកម្មសិទ្ធិការកាន់កាប់នៅក្រុមឃុំបាល្ហាក់ តេសន្ទ ។

ដោយយោងតាមលិខិត របស់ឯកឧត្ដម ឧត្ដមសេនីយ៍ ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការយោធា ចុះ-ថ្ងៃ 22-10-94 ដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង ជាភស្តុតាងស្រាប់ ។

មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ សុំឱ្យតុលាការកំពូល សំរេច:

1- បដិសេធ សាលដីកា សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ 14 ចុះថ្ងៃ 21-10-94

2- បដិសេធ ដីកាចៅក្រមស៊ើបសួរនៃតុលាការយោធា លេខ 94-94 សក ចុះថ្ងៃ 04-10-94 ដែលបង្គាប់ឱ្យដោះលែង ឈាត-ដុល នៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្នតទៅ ។

- បានស្ដាប់ការតវ៉ា និងសេចក្ដីសន្និដ្ឋាន តាមការ របស់មេធាវីការពារក្ដី របស់ឈ្មោះ ឈាត-ដុល ដែលជាចុងបណ្ដឹងសាទុក្ខ ថា:

យោងទៅតាមមាត្រា 14 នៃបញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល និងមាត្រា 71 នៃច្បាប់ស្ដីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ខ្ញុំបានបានដឹងថា ចៅក្រមស៊ើបសួរ របស់តុលាការយោធា តាមលិខិតលេខ 194/សអ.ទ. ចុះថ្ងៃទី 3-10-94 ដើម្បីសុំដំណើរការដោះលែងពីពន្ធនាគារ ឈាត-ដុល ដោយបានដាក់ក្រៅឃុំ ជាបណ្ដោះអាសន្ន ។ ក្រោយពីការពិចារណា របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរខាង ពេលចៅក្រមបានចេញដីកាសំរេចឱ្យឈ្មោះ ឈាត-ដុល នៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្ន តាមដីកាសំរេចលេខ 94-94 ស.ក ចុះថ្ងៃទី 04-10-94 ។ ប៉ុន្តែលោកអយ្យការយោធា ពុំព្រមចុះហត្ថលេខាលើឡើយ ។ ពេលបានចេញដីកាសំរេច របស់ចៅក្រមហើយ ចាត់ទុកថា « ដីកានោះដោះលែងបាន » ហើយពុំបានធ្វើការចុះបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ស្របតាមមាត្រា 176 ច្បាប់ស្ដីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ចុះថ្ងៃ 28-01-93 ។ --------------------

- យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ 36 ចុះថ្ងៃទី 22-10-94 របស់លោកមហាអយ្យការ អមសាលាឧទ្ធរណ៍ ដាក់បណ្ដឹងការតវ៉ាលើនីតិវិធីរបស់អយ្យការយោធា ប៉ុណ្ណោះ ត្រង់ដែលថា "មាននៅក្នុងសំណុំរឿងស្រាប់" ពុំមានជាការពិត ដូចរបាយការណ៍នេះឡើយ ជាលិខិតបោកប្រាស ក្នុងការបំភាន់ របស់មហាអយ្យការ ជាកិច្ចត្រាប់តាមការព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការយោធាប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីធ្វើការបំភ្លៃបន្លំ ឱ្យចៅក្រមកំពូលសំរេច ទាំងពុំមានឯកសារ ឈាត-ដុល នៅតែជាប់ឃុំឃាំង តៀបហ្ឃាតទៅប៉ុណ្ណោះ ។ --------------------

ដូចនេះ សូមលោកប្រធានតុលាការកំពូល មេត្តាពិចារណារឿងវិញ ស្របតាមច្បាប់ដែលបានលើកជូនខាងលើនេះ ហើយសូមសំរេច :

1- បដិសេធ បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ 36 ចុះថ្ងៃទី 22-10-94 របស់មហាអយ្យការ សាលាឧទ្ធរណ៍ ចោលជាអសារបង់ជាបន្ទាន់ ។

2- តម្កល់សាលដីកា សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ 14 ចុះថ្ងៃទី 21-10-94 (តាមមាត្រា 13) ដែលសំរេចតម្កល់ដីកា សំរេចឱ្យឈ្មោះ ឈាត-ដុល នៅក្រៅឃុំ បណ្ដោះអាសន្ន របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃតុលាការយោធា លេខ 94-94 សក ចុះថ្ងៃទី 04-10-94 ទាំងស្រុងតាមផ្លូវច្បាប់ ។

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន បន្ថែម របស់ តំណាងមហាអយ្យការ អមតុលាការកំពូល គឺ:
  - ក្នុងរឿងនេះ ដើមរឿង គឺត្រឹមតែក្នុងទំរង់ ពុំមែនអង្គសេចក្តីទេឡើយ
  - ឃើញថា ការជ្រើសរើស ទីតាំងស្នាក់ មិនអាចចោទ ទេត-ម៉ុលទេ ហើយក៏ពុំមាន អានុភាព [illegible] ទៅដាច់ឃុំ បណ្តោះមេសន ទៅឡើយ
  - តើតុលាការ គប្បីឲ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះមេសនបានទេ ?
  - លោក ទេត-ម៉ុល មានសិទ្ធិទទួលសក្តិ ដោយគ្មានការវិនិច្ឆ័យ [illegible] ដោយការ [illegible] ជាក្រុម [illegible] ក្លាយ ។
  - តើអ្នកដែលលាក់ខ្លួនជាមួយ ទេត-ម៉ុល ដែលក៏ពុំដាច់ឃុំបណ្តោះមេសន ឲ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះមេសនបានទេ ?
  - យើងយល់ឃើញថា មិនឲ្យ ទេត-ម៉ុល នៅក្រៅឃុំបណ្តោះមេសនបានទេ ព្រោះពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការស្រាវជ្រាវបន្តទៀត ។

ដូច្នេះ សូមឲ្យតុលាការគប្បី មិនឲ្យឈ្មោះ ទេត-ម៉ុល នៅក្រៅឃុំបណ្តោះមេសនទេ ព្រោះតួនាទីរបស់ខ្លួន នៅជាប់ឃុំនេះដែរ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ អមតុលាការកំពូល
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់ [illegible] ព្រះរាជអាជ្ញា អមសាលាឧទ្ធរណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់ការតវ៉ា និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារ របស់អ្នកការពារជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់

:បន្ថែម "ក្រឡាបញ្ជីការ"

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា ដីកាចុះថ្ងៃទី 01-10-94 របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមតុលាការខេត្ត មិនមានលក្ខណៈ ជាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា 174 នៃច្បាប់ ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

- យល់ឃើញថា ព្រះរាជអាជ្ញា អមសាលាឧទ្ធរណ៍ បានដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខ លើចំណុចទី 2 នៃសេចក្តីសំរេច របស់សាលាឧទ្ធរណ៍នេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ តាមទំរង់ និងតាមច្បាប់ ព្រោះថា សាលាឧទ្ធរណ៍ មិនត្រូវសំរេចអ្វីឲ្យលើសពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមតុលាការខេត្ត ដែលគ្មានលក្ខណៈ ជាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះឡើយ ។

- យល់ឃើញថា ចំណុចទី 2 នៃសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់ព្រះរាជអាជ្ញា អមសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលសុំឲ្យតុលាការកំពូល [illegible] នីតិ របស់ [illegible]

តុលាការកំពូល ពុំអាចលើកយកមកពិចារណាបានឡើយ ។

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខដែលទាក់ទងនឹងការសំរេចឲ្យនៅក្រៅឃុំឃាំងបណ្តោះអាសន្ន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 13 នៃច្បាប់ ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពសាលាជំរះក្តី ពុំមានអានុភាពផ្អាក ការអនុវត្តន៍ សាលដីការបស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទេ ។

ដោយហេតុ ដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខ រឿងការកាត់ក្តីរបស់ឈ្មោះ ទិត - ម៉ុល

1- ទទួលពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ36 ចុះថ្ងៃទី 22.10.94 របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និងគតិច្បាប់ ។

2- បដិសេធ សាលដីកាលេខ 14 ចុះថ្ងៃទី 21 - ខែតុលា ឆ្នាំ1994 ត្រង់ចំណុច ទី 2 នៃសេចក្តីសំរេច របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ចោលជាអសារបង់ ។

3- បញ្ជូន សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ 02 ចុះថ្ងៃទី 10 ខែមិថុនា ឆ្នាំ-1994 របស់តុលាការកំពូល ទៅតុលាការយោធា ដើម្បីចាត់ការតាមច្បាប់ ។

សាលដីកានេះប្រកាសនៅសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី 20 ខែមករា ឆ្នាំ1995 ។ល

ឯកឧត្តម ចាន់ សុក ប្រធាន
លោក ម៉ឹង សុន ចៅក្រម
លោក ឈឹម ស៊ីផល ចៅក្រម
លោក ប៉ាក់ ចឹមសាន ចៅក្រម
លោក យស់ សុខឿន ចៅក្រម

លោក សុខ ម៉ិនលាប ក្រឡាបញ្ជី